

५. वायदा पोहों

आब्राम आने सारे कनान पोच्ये त्या विस वोरहा पासे हुदुं बी त्याहां कायज पोहें नाय आतें । पोरमेहेराय आब्रामाल आख्यां आन बिहरे दा वायदों कोअयो का त्याल योक पोहों ओअरी आन त्याआ वोंश आकासामाने चांदला रोके ओअरी । आब्रामाय पोरमेहेरा वायदा उपे ईमान थोव्यो ।

ते आब्रामा दोनारी सारेय त्याल आख्यां, देख पोरमेहेराय मां कुख बोंद कोई थोवली हेय, याहाटी आंय तूल विनती कोहूँ का तूं मां नोकरानी हागारी पाही जो । तूं तीये आरी वोरड बी कोअजे, का तीं कोय मां कुख बोआय सेके ।

ते आब्रामाय हागारी आरी वोरड कोअया । हागारील आब्रामाकोय योक पोहों जायो, आब्रामाय त्या नाव ईश्माएल थोव्यां । आब्रामा इछा आती का पोरमेहेर ईश्माएलाल बोरकत देय । पोरमेहेराय आख्यां, “आंय त्याल बोरकत दीहीं, पेन ईश्माएल वायदा पोहों नाय हेय । आंय मां वायदों त्याआ आरी नाय बांदहीं”।

“तोअ दोनारी सारे कोय तूल योक पोहों ओअरी । आन तो वायदा पोहों ओअरी । आन तूं त्या नाव इसाक थोवजे । मां वायदों त्याआ आरी ओअरी, आन तो योक मोठी जाती ओअरी ।” पोरमेहेराय आख्यां का आमी तोअ नाव आब्राम नाय ओअरी अब्राहाम ओअरी, ज्या मतलब हेय- “मेनआबहो” पोरमेहेराय सारे नाव बोदलीन सारा थोव्यां, ज्या मतलब हेय, “मेनआयहों”

सेले माय, जोवे अब्राहाम होव वोरहा जायो आन सारा नोव्वद वोरहा ते, साराय अब्राहामा पोहाल जोनमो देनो । त्याहाय त्या नाव इसाक थोव्यां, जेहेकोय का पोरमेहेराय आखलां आतां।

जोवे इसाक जुवान जायो, पोरमेहेराय अब्राहामाल ईं आखिन पोरिक्षा लेदी,” तोअ योकुलता योक पोहों इसाकाल होमबली कोइन चोडवे। पासी अब्राहामाय पोरमेहेरा हुकुम मान्यो, आन त्याआ पोहा बोलिदान दाआ हाटी तियार ओईं गोर्यो ।

तोवे अब्राहामाय योक वेदी बोनाडीन लाकडे होदीहोदीन थोव्यें आन त्याआ पोहों इसाकाल बान्दीन वेदी वोने लाकडाहॉं वोय थोवी देनो । जेहेकोय तो त्याआ पोहाल मारां आतो, का पोरमेहेराय आख्यां “उबोरो”! त्या पोहावोय आथ मा लावहे, आन नाय त्याल कांय कोअतो । काहाका तुर्यें मांहीने तोअ योक पोहों पेन योकुलतो योक पोहों बी नाय राखी थोव्यो; याकोय आमी आंय जाईं गोर्यो का तूं पोरमेहेरा बिख दोअतोहो ।

तोवे अब्राहामाय त्याआ डोळहाकोय आजू काय देख्यां का त्याआ पासाडी योक मेंडा जाडीमाय गुती गोयलां हेय | सेले: अब्राहामाय जायने त्या मेंडाल लेदां आन त्याआ पोहों इसाका जागावोय त्याल होमबली कोइन चोडव्या | अब्राहामाय खुशीने साथे त्या मेंडाल होमबली कोइन चोडव्या |

पासे पोरमेहेराय अब्रामाल आख्यां का, “ तूं मांन तोअ बादां काय दाआहाटी तियार ओई गोयों, इही हुदू का तोअ योकुलता योक पोहाल बी नाय राखी थोव्यो , या लिदें आंय खोरांज तूल बोरकत दीहीं |” आन खोरांज तोअ वोंश आकासा चान्दाला रोकां नाय गोणाय ओले कोअही | आन दोरती बादी जाती तोअ लिदें सोतहाल धन्य मानी; काहाका तुये मां गोठ मानली हेय |

बायबल कहानिमाय : उत्पत्ति १६-२२